

Integraal handhavingsbeleid gemeente Schagen 2015 – 2018

Inleiding

Voor u ligt het integraal handhavingsbeleid van de gemeente Schagen. Met dit beleid wordt gemotiveerd aangegeven welke prioriteiten er de komende vier jaar worden gegeven aan gemeentelijke handhavingstaken en wanneer, op welke wijze en aan de hand van welke instrumenten zal worden gehandhaafd. Dit is noodzakelijk, omdat de gemeente Schagen beschikt over een beperkte handhavings- en toezichtcapaciteit. Er zullen dus bestuurlijke keuzes gemaakt moeten worden. De bestuurlijke keuzes zijn gemaakt aan de hand van een risicoanalyse model, welke in samenwerking met medewerkers van verschillende taakvelden en in samenspraak met de gemeenteraad tot stand is gekomen.

Door deze bestuurlijke keuzes te verankeren in handhavingsbeleid, wordt duidelijkheid geboden aan de burger en worden bovendien normen vastgesteld om toezicht en handhaving vorm te geven. Hiermee wordt willekeur voorkomen, omdat het handhavingsbeleid voor eenieder geldt. Het handhavingsbeleid biedt daarmee rechtszekerheid voor de burger.

De wetgever heeft het voorgaande bovendien wettelijk gewaarborgd, door in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht ('Wabo') en het Besluit omgevingsrecht ('Bor') vast te stellen dat het bestuursorgaan handhavingsbeleid vaststelt in een of meer documenten, waarin gemotiveerd wordt aangegeven welke doelen het zichzelf stelt bij de handhaving en welke activiteiten het daartoe zal uitvoeren. Via deze regelgeving worden kwaliteitseisen gesteld aan handhaving. Een van deze eisen is het opstellen van handhavingsbeleid. Het onderhavige handhavingsbeleid is in overeenstemming met de kwaliteitseisen uit de Wabo en het Bor.

De prioriteiten in het handhavingsbeleid worden jaarlijks verwerkt in een uitvoeringsprogramma. Hierin staat omschreven welke handhavingstaken de gemeente dat jaar uitvoert en op welke wijze dat wordt uitgevoerd. Het uitvoeringsprogramma wordt gemonitord en jaarlijks wordt een evaluatie van het uitvoeringsprogramma vastgesteld.

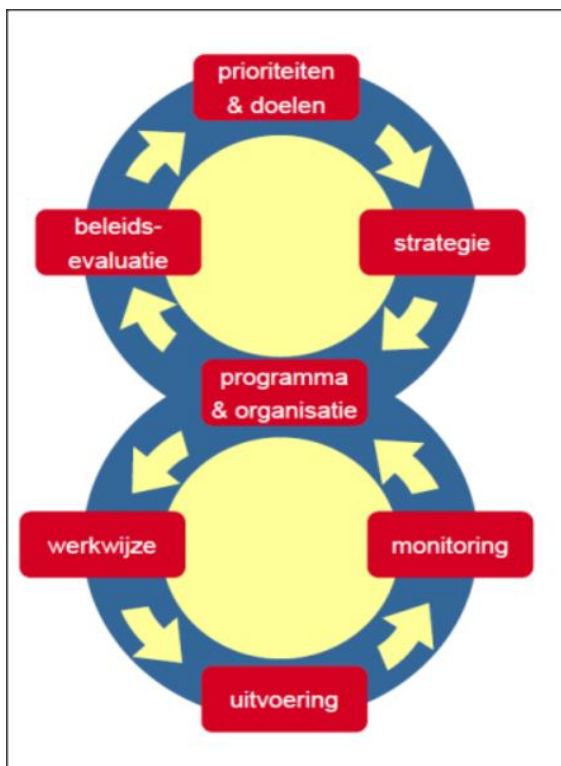
Inhoud

Integraal handhavingsbeleid gemeente Schagen 2015 – 2018	1
Inleiding.....	2
1. Uitgangspunten	4
1.1 ‘The Big Eight’	4
1.2 Bereik.....	4
1.3 Meerjarensvisie 2014-2018	5
1.4 Risicoanalyse	6
1.5 Prioriteiten	6
1.6 Uitkomsten	7
2. Strategie.....	10
2.1 Preventiestrategie	10
2.2 Handhavingsstrategie.....	11
2.3 Toezichtstrategie	11
2.4 Werkwijze verzoeken om handhaving	12
3. Sanctiestrategie	13
3.1 Bestuursrechtelijk of strafrechtelijk	13
3.2 Bestuursrechtelijke sanctiestrategie	14
3.3 Bestuursrechtelijke instrumenten.....	15
Last onder dwangsom	15
Last onder bestuursdwang	17
Intrekken vergunning	17
3.4 Strafrechtelijke instrumenten	17
3.5 Gedoogkader	18
4. Hardheidsclausule.....	19
5. Samenwerking.....	19
6. Monitoring en evaluatie.....	20
6.1 Monitoring.....	20
6.2 Evaluatie	20

1. Uitgangspunten

Handhaven zonder beleid resulteert in een onevenredig grote belasting op de beschikbare capaciteit en zorgt ervoor dat handhavingszaken met een hoge prioriteit, waar bijvoorbeeld veiligheid aan de orde is, niet meer in behandeling genomen kunnen worden. Er is daarom grote behoefte aan een strategisch beleidskader, dat de basis biedt om programmatisch te handhaven. Op deze manier weet de burger waar hij aan toe is. Om programmatisch te kunnen handhaven, wordt gebruikt gemaakt van het 'Big Eight-model', bestaande uit het onderstaande schema. 'The Big Eight' is een hulpmiddel om tot een cyclisch en sluitend beleidsproces te komen.

1.1 'The Big Eight'

De 'Big Eight' bestaat uit zeven processen die zowel op beleidsniveau als op uitvoerend niveau een cyclus vormen, bestaande uit beleidsvorming, planning, uitvoering, evaluatie en bijstelling. Deze dubbele regelkring zorgt ervoor dat programmatisch kan worden gehandhaafd op grond van bestuurlijke keuzes, waarbij de uitvoering gericht is op het bereiken van deze keuzes.

De bovenste kring bestaat uit het opstellen van probleemanalyses, prioriteiten, doelen en strategieën en vormen samen het vierjarig handhavingsbeleid.

De onderste kring bestaat uit het jaarlijks vast te stellen uitvoeringsprogramma, waarin wordt aangegeven welke handhavingsactiviteiten dat jaar worden uitgevoerd, waarbij ook jaarlijks een evaluatie plaatsvindt in hoeverre de geplande activiteiten van het voorgaande jaar zijn uitgevoerd.

1.2 Bereik

Het handhavingsbeleid richt zich op de beleidsvelden 'Ruimtelijke Ordening', inclusief de onderdelen 'Brandveiligheid' en de 'Algemene Plaatselijke Verordening en bijzondere wetten'. De taak 'Milieu' wordt door de Regionale Uitvoeringsdienst Noord-Holland Noord uitgevoerd.

1.3 Meerjarenvisie 2014-2018

Op 2 juli 2013 heeft de gemeenteraad van Schagen de 'Meerjarenvisie 2014-2018' vastgesteld. Hierin is ten aanzien van handhaving bepaald dat in de gevallen waarin de gemeente bevoegd is autonoom te handelen, de regeldruk wordt verminderd, door zowel het aantal regels als ook de inhoud of de strekking van de regels te veranderen. In plaats van het maken van regels willen we een gedragsverandering, waarbij burgers elkaar aanspreken op elkaars verantwoordelijkheid voor de leefomgeving. De regels die we nog wel hebben, zijn regels die we willen en kunnen handhaven.

Bij de handhaving is een belangenafweging noodzakelijk. Naast de belangen van de burger die om handhaving vraagt, spelen ook de belangen van de overtreder en het algemeen maatschappelijk belang een rol. Wij wegen alle belangen af en op grond daarvan kiezen we om wel of niet handhavend op te treden. Bij hinder en overlast is het vanzelfsprekend het beste als burgers er onderling uitkomen.

Onder veiligheid verstaan we de sociale en de fysieke veiligheid van burgers en bedrijven. Een veilige samenleving betekent dat inwoners en ondernemers zich veilig voelen en daar ook zelf invloed op hebben. Samen met onze ketenpartners (waaronder politie, Openbaar Ministerie, brandweer, woningbouwcorporaties, bedrijfsleven, onderwijs en welzijn, hulpverleners, vrijwilligers en inwoners) werken we aan een veilige en leefbare gemeente. Om ook het gevoel van veiligheid en het veiligheidsbewustzijn te vergroten is de deelname van de burgers en bedrijven in dit proces van cruciaal belang. Om de samenwerking gestalte te geven is een integrale aanpak nodig onder regie van de gemeente. Het zwaartepunt van de gemeentelijke activiteiten verschuift van handhaven en ingrijpen naar het versterken van de zelfredzaamheid en het veiligheidsbewustzijn van burgers en bedrijven. Dit resultaat is bereikt als de gemeente, samen met haar burgers en bedrijven, werkt aan een veilige samenleving waarin alle partners in de keten weten welke rol zij vervullen.

De belangrijkste kernwaarde die volgt uit de meerjarenvisie is zelfredzaamheid: er is een grotere rol weggelegd voor burgers en bedrijven. Burgers en bedrijven dienen een beroep te doen op hun eigen kracht en verantwoordelijkheid bij de naleving van wet- en regelgeving. De gemeente kan hierin wel faciliteren door voorlichting te geven. We treden daarom zoveel mogelijk met burgers in gesprek om formele handhavingsprocedures te voorkomen. Dit uitgangspunt wordt nader uitgewerkt onder het kopje 'Preventiestrategie'.

Omdat de beschikbare middelen en capaciteit voor het houden van toezicht en handhaving beperkt zijn, moet er een keuze worden gemaakt welke handhavingstaken we wel doen, niet doen of in een later stadium oppakken. Om tot deze keuzes te komen is er een risicoanalyse samengesteld, waarbij mogelijke overtredingen in kaart zijn gebracht, welke zijn gespecificeerd naar categorie.

1.4 Risicoanalyse

Per overtreding is een inschatting gemaakt van het risico. Hiervoor is aansluiting gezocht bij een risicoanalysemodel dat door het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer tot stand is gekomen. Dit model gaat uit van de definitie: risico is negatief effect maal de kans op niet-spontane naleving ($R = ne \cdot k$). Dit model is een hulpmiddel om risico's in kaart te brengen wanneer regels worden overtreden en wat daarvan de gevolgen zijn.

Voor de beleidsvelden 'Ruimtelijke Ordening' en 'Algemene Plaatselijke Verordening' is een risicoanalyse gemaakt. Voor de risicoanalyse 'Brandveiligheid' is aansluiting gezocht bij een regionaal model. De uitkomsten van de risicoanalyses inclusief de berekeningen zijn toegevoegd als bijlage. Een beknopte versie van de uitkomsten staan in de volgende paragraaf.

1.5 Prioriteiten

Op grond van de uitgevoerde risicoanalyse is bepaald welke prioriteiten worden vastgesteld. Omdat de risicoanalyse is uitgevoerd voor elke handhavingstaak, kan er een hoge, gemiddelde of lage prioriteit worden toegekend. Hieronder wordt uitgelegd hoe om te gaan met de verschillende prioriteiten.

Hoge prioriteit

Bij een hoge prioriteit handhaven we actief. Dit betekent dat er zo snel mogelijk wordt gecontroleerd en waar nodig direct wordt opgetreden door bijvoorbeeld (spoedeisende) bestuursdwang toe te passen of een last onder dwangsom op te leggen met een korte begunstigingstermijn. Bij het toezicht houden op (verleende of langlopende) vergunningen met een hoge prioriteit, wordt er vaker en tot dieper in detail gecontroleerd dan bij de gemiddelde of lage prioriteit.

Gemiddelde prioriteit

Bij een handhavingstaak met een gemiddelde prioriteit hoeft er niet direct te worden opgetreden. Er wordt alleen actief opgetreden op basis van schriftelijke handhavingsverzoeken door belanghebbenden, omdat deze immers na een (belangen)afweging opgepakt moeten worden, ook al heeft de betreffende handhavingstaak een gemiddelde prioriteit. Voor de APV en bijzondere wetten gebeurt dit ook naar aanleiding van een melding.

Er geldt echter een uitzondering op de regel om niet direct te handhaven. Deze uitzondering doet zich voor bij werkzaamheden waarvan bijvoorbeeld de bouw (zonder omgevingsvergunning) nog gaande is of in het geval van een brandgevaarlijke situatie. In dat geval bestaat de mogelijkheid om bijvoorbeeld een bouwstop op te leggen, om te voorkomen dat zich een onomkeerbare situatie voordoet. Ook geldt deze uitzondering op de handhavingstaak 'voorwaarden omgevingsvergunning'.

Het voorgaande betekent echter niet dat er helemaal niet wordt opgetreden, maar wel zo slim mogelijk. De intensiteit van toezicht en handhaving blijven hierbij zo beperkt mogelijk. Hierbij kan gedacht worden aan voorlichting als blijkt dat de kennis over een bepaalde regel laag is, zoals is omschreven onder het kopje 'preventiestrategie'. Het doel is dan ook om zo veel mogelijk via voorlichting te voorkomen dat handhavingszaken ontstaan. Hierdoor kunnen handhavingstaken met een gemiddelde prioriteit worden teruggedrongen naar een lage prioriteit. Overtredingen met een gemiddelde prioriteit worden in elk geval geregistreerd en de overtreder krijgt een wrakingsbrief. In deze brief staat onder andere dat we weet hebben van de overtreding, maar dat wij vanwege onze prioritering nog niet actief handhavend optreden. Hier kan in een later stadium op worden teruggekomen, wanneer deze overtreding bijvoorbeeld in de toekomst een hogere prioriteit krijgt.

Handhaving van de gemiddelde prioriteiten vindt zowel qua diepgang als intensiteit beperkt plaats. Bij het gebiedsgericht toezicht houden verdient een projectmatige aanpak de voorkeur. Dit is echter afhankelijk van de beschikbare capaciteit. Indien de beschikbare capaciteit al volledig wordt ingezet op verzoeken om handhaving en de ambtshalve handhaving van hoge prioriteiten, kan geen handhaving van handhavingszaken met een gemiddelde prioriteit plaatsvinden. Er zal daarom slechts actief worden gehandhaafd wanneer er een schriftelijk verzoek om handhaving is ingediend door een belanghebbende.

Lage prioriteit

Als het risico laag is wordt een lagere prioriteit aan deze handhavingszaak gegeven. Handhavingszaken met een lage prioriteit worden niet actief gehandhaafd. Er wordt alleen opgetreden op basis van schriftelijke handhavingsverzoeken van belanghebbenden, omdat deze verzoeken immers na een (belangen)afweging opgepakt moeten worden, ook al heeft de betreffende handhavingszaak een lage prioriteit. Voor de APV en bijzondere wetten gebeurt dit ook naar aanleiding van een melding.

Ook voor de lage prioriteit geldt een uitzondering op de regel om niet direct te handhaven. Deze uitzondering doet zich voor bij werkzaamheden waarvan bijvoorbeeld de bouw (zonder omgevingsvergunning) nog gaande is of in het geval van een brandgevaarlijke situatie. In dat geval bestaat de mogelijkheid om bijvoorbeeld een bouwstop op te leggen, om te voorkomen dat zich een onomkeerbare situatie voordoet.

Afhankelijk van hetgeen de toezichthouders constateren, kunnen er een beperkt aantal projectmatige controles op laag geprioriteerde handhavingstaken plaatsvinden. Dit is echter, net als bij de gemiddelde prioriteit, afhankelijk van de beschikbare capaciteit. Overtredingen met een lage prioriteit worden in elk geval geregistreerd en de overtreder krijgt een wrakingsbrief.

1.6 Uitkomsten

Aan de hand van de uitgevoerde risicoanalyses is een themabijeenkomst in de gemeenteraad georganiseerd om per beleidsveld een rangschikking te maken van de 4 hoogste prioriteiten per beleidsveld. Omdat de beschikbare handhavingscapaciteit beperkt is, kunnen slechts de 4 hoogste prioriteiten ambtshalve worden gehandhaafd. Tegen handhavingszaken met een gemiddelde of lage prioriteit wordt in beginsel slechts actief opgetreden naar aanleiding van een schriftelijk verzoek om handhaving door een belanghebbende. Omdat de gemeenteraad slechts invloed kan uitoefenen op ambtshalve handhaving, is ervoor gekozen om een rangschikking te maken van de 4 hoogste prioriteiten per beleidsveld.

Ruimtelijke ordening

Hoog
1. Sloop
2. Staat van bouwwerken
3. Strijdig gebruik bestemmingsplan
4. Bijbehorende bouwwerken, binnen de bebouwde kom

Gemiddeld
5. Perceel- en erfafscheidingen
6. Voorwaarden omgevingsvergunning
7. Bijbehorende bouwwerken in het buitengebied (buiten bebouwde kom)
8. Tijdelijke ontheffingen

Laag
9. Reclame
10. Uitvoeren van werken (aanlegvergunning)
11. Welstandseisen
12. Wijzigen monument

Brandveiligheid

Hoog
1. Verpleeg- / verzorgingstehuis
2. Kinderdagverblijf
3. Peuterspeelzaal
4. Overdekt winkelcentrum
5. Hotel of pension

Gemiddeld
6. Café of restaurant
7. Danszaal, zalencentrum
8. Overige bijeenkomstgebouwen
9. Sportkantine
10. Sporthal
11. Fitnesscentrum
12. Zwembad
13. Gymnastiekzaal
14. Buurt / clubhuis
15. Winkelgebouw
16. Parkeergarage
17. Basisschool
18. School voor voortgezet onderwijs
19. Zorgboerderij
20. Bibliotheek
21. Museum
22. Theater
23. Camping
24. Kantoorgebouw annex productie- en opslaggebouw
25. Kantoor annex productiegebouw
26. Kantoor annex opslaggebouw
27. Opslag verkoop vuurwerk
28. Opslaggebouw

Laag
29. Manege
30. Gebedshuis

Algemene Plaatselijke Verordening en bijzondere wetten

Hoog
1. Bruikbaarheid ten aanzien van de weg
2. Bodem-, weg en milieuverontreiniging
3. Parkeren
4. Evenementen
5. Bewaren van houtopstanden

Gemiddeld
6. Vuurwerk
7. Maatregelen tegen baldadigheid en overlast

Laag
8. Geluidhinder en verlichting
9. Toezicht op openbare inrichtingen
10. Strand
11. Toezicht op speelgelegenheden
12. Drugsoverlast
13. Crossterrein en gemotoriseerd ruiterverkeer natuurgebieden
14. Verbod vuur stoken
15. Verspreiding van gedrukte stukken
16. Bestuurlijke ophouding cameratoezicht veiligheidsrisicogebieden
17. Kamperen buiten kampeerterreinen
18. Openbaar water
19. Toezicht op inrichtingen voor nachtverblijf
20. Vertoning e.d. op de weg
21. Bestrijding van heling van goederen
22. Bestrijding van ongeregelheden
23. Collecteren
24. Huisvestingswet
25. Maatregelen tegen ontsiering en stankoverlast
26. Overige openlucht recreatie
27. Seksinrichtingen, sekswinkels, straatprostitutie
28. Snuffelmarkten
29. Standplaatsen
30. Straatnaamborden, huisnummer e.d.
31. Tabakswet
32. Venten
33. Verstrooiing van as
34. Wet openbare manifestaties
35. Winkeltijdenwet
36. Zondagswet

2. Strategie

De nalevingsstrategie bestaat uit preventieve en repressieve handhaving. Preventieve handhaving richt zich onder andere op het voorkomen van overtredingen door het geven van voorlichting en repressieve handhaving bestaat onder andere uit het opleggen van herstelsancties. Repressieve handhaving kan verdeeld worden in twee categorieën, bestaande uit de toezichtstrategie en de sanctiestrategie. Alle strategievormen zullen hieronder besproken worden.

2.1 Preventiestrategie

Het uitgangspunt van de preventiestrategie is om spontane naleving van wet- en regelgeving te vergroten. Het gaat hier natuurlijk niet om landelijke regelgeving, maar om regels die door de gemeente worden vastgesteld, zoals bijvoorbeeld een bestemmingsplan en de Algemene Plaatselijke Verordening.

Regels zijn handhaafbaar wanneer ze voldoen aan een aantal criteria:

- Actueel, op basis van geldende wetgeving en beleid;
- Eenduidig, op één manier uit te leggen en niet tegenstrijdig.

Met deze criteria voor ogen zal vanuit de gehele organisatie tijdens de beleidsperiode actief worden getoetst of nieuw op te stellen regels actueel en eenduidig – en dus werkbaar – zijn. Aanvullend daarop zullen vergunningverleners en handhavers voorafgaand aan de afgifte van omvangrijke omgevingsvergunningen of het voorbereiden van nieuwe bestemmingsplannen overleg voeren over de handhaafbaarheid van de te stellen voorschriften.

Regels moeten bovendien voor eenieder bekend zijn. Burgers en bedrijven kunnen daarom via de gemeentelijke website van Schagen en de website www.overheid.nl en www.ruimtelijkeplannen.nl gemeentelijke publicaties vinden. Zo zal dit handhavingsbeleid ook via de website van de gemeente Schagen worden gepubliceerd. Daarbij wordt jaarlijks een uitvoeringsprogramma en een evaluatie gepubliceerd, zodat bekend wordt gemaakt hoe de handhaving is verlopen, op welke onderwerpen actief is gehandhaafd en wat er het komende jaar gehandhaafd gaat worden. Het is daarbij van belang dat voorbeelden van goed naleefgedrag worden benoemd, zodat gezocht wordt naar de sociale norm in plaats van de formele regels. Verder wordt de gemeentelijke website gebruikt om burgers te informeren over algemeen voorkomende handhavingszaken, zoals rookoverlast en foutief parkeren. Omdat er veel vragen worden gesteld over dergelijke onderwerpen, kan door goede communicatie werk worden voorkomen.

Het is verder ook belangrijk dat burgers en bedrijven via het Klant Contact Centrum ('KCC') aan de voorkant worden geïnformeerd, zodat handhaving aan de achterkant voorkomen kan worden. Daarbij kan gedacht worden aan het verstrekken van informatie over de handhaving van permanente bewoning, wanneer iemand zich bijvoorbeeld inschrijft in de Basisregistratie Personen voor de bewoning van een recreatiewoning (wat overigens al gebeurt). Dit geldt ook voor onze toezichthouders, die een grote rol in communicatie spelen door te fungeren als 'front office' in het veld. Het uitgangspunt is om met burgers in gesprek te treden, voordat een formeel handhavingstraject wordt opgestart.

2.2 Handhavingsstrategie

Preventie leidt uiteraard niet altijd tot het gewenste resultaat. Indien alsnog blijkt dat er sprake is van een overtreding, kan er handhavend worden opgetreden. Er zal altijd geprobeerd worden om dit via bemiddeling op te lossen. Mocht ook bemiddeling niet baten, dan zal gehandhaafd worden aan de hand van een handhavingsstrategie. Deze strategie bestaat uit twee onderdelen, bestaande uit een toezicht- en sanctiestrategie. Hieronder zal daar verder op in worden gegaan.

2.3 Toezichtstrategie

De uitwerking van de toezichtstrategie is grotendeels afhankelijk van de prioriteitstelling. De vastgestelde prioriteiten bepalen namelijk met welke frequentie de handhavingstaken worden gecontroleerd. In het jaarlijks vast te stellen uitvoeringsprogramma wordt omschreven met welke frequentie de handhavingstaken worden gecontroleerd. In dit beleid worden slechts de basisuitgangspunten omschreven op welke wijze vorm kan worden gegeven aan het houden van toezicht.

Vergunning gericht toezicht houden

Werkwijze :	toelichting
Integrale inspectie :	Beoordeling van alle onderdelen op detailniveau
Representatie / beperkt :	Beoordeling op hoofdlijnen en kenmerkende details
Marginaal :	Visuele inspectie, vluchtige beoordeling op het oog
Steekproefsgewijs :	Er vinden steekproefsgewijs inspecties plaats

Objectgericht toezicht houden

Werkwijze :	toelichting
Integrale inspectie :	(on-)aangekondigde controle op alle aspecten c.q. handhavingsthema's
Aspect controle :	Beoordeling op hoofdlijnen en kenmerkende details
Ad-hoc controle :	Visuele inspectie, vluchtige beoordeling op het oog

Gebiedsgericht toezicht houden

Werkwijze :	Toelichting
Recherchemodel	Gericht specifieke overtredingen op thema of straat
Patrouillemodel	Controle op direct opvallende zaken tijdens een algemene toezichtronde (met auto, (brom-)fiets of lopend)
Uitrukmodel	Controle op basis van klachten of meldingen

2.4 Werkwijze verzoeken om handhaving

Het merendeel van de handhavingszaken bestaat uit schriftelijk verzoeken om handhaving. Een verzoek om handhaving is een verzoek van een belanghebbende aan de gemeente om een handhavingsbesluit te nemen. Hierop zijn de bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht en de Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen van toepassing.

Bij de ontvangst van een verzoek om handhaving wordt allereerst getoetst of de indiener van dit verzoek kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Het gaat hierbij om degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Deze eis is gesteld om te voorkomen dat een ieder, in welke hoedanigheid ook, als belanghebbende zou moeten worden beschouwd en bezwaar zou kunnen maken. Het zou namelijk vreemd zijn wanneer een persoon uit Waarland verzoekt om handhaving ten aanzien van een schutting die in Callantsoog staat. In dat geval is er geen rechtstreeks belang.

Wanneer de indiener van een verzoek om handhaving kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van de Algemene wet bestuursrecht, moet er een besluit op de aanvraag genomen worden. Deze aanpak vergt echter een andere strategie dan bij de ambtshalve handhaving (handhaving naar aanleiding van bijvoorbeeld reguliere zichtcontroles van toezichthouders). De ambtshalve handhaving gaat namelijk uit van de reguliere controles naar aanleiding van verleende vergunningen en vastgestelde prioriteiten uit de risicoanalyses. De hoogste prioriteiten worden als eerste gehandhaafd, de gemiddelde prioriteiten komen in een later stadium aan bod en het kan zelfs zijn dat de laagste prioriteiten sowieso niet aan bod komen, vanwege de beperkte capaciteit.

Bij schriftelijke verzoeken om handhaving is dit anders. Wanneer een belanghebbende namelijk schriftelijk verzoekt om handhaving, gaat vanaf dat moment de zogenaamde 'beginselplicht tot handhaving' gelden. Deze beginselplicht houdt in beginsel geen rekening met de door de gemeente vastgestelde prioriteiten, ook niet als het object waarop het verzoek is gericht een lage prioriteit krijgt.

De beginselplicht tot handhaving verplicht de gemeente om, in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift, met bestuursdwang of een last onder dwangsom op te treden. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag het bestuursorgaan weigeren dit te doen. Dit kan zich voordoen indien concreet uitzicht op legalisatie bestaat of wanneer handhavend optreden zodanig onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien.

In het verleden hebben gemeenten geprobeerd om verzoeken om handhaving af te wijzen, omdat het in die gevallen een handhavingstaak met een lage prioriteit betrof. De Raad van State heeft hier echter een stokje voor gestoken, inhoudende dat in het handhavingsbeleid weliswaar prioriteiten mogen worden gesteld, maar dat het beleid er niet toe mag leiden dat handhavend optreden in situaties met een lage handhavingsprioriteit wordt geweigerd. Dit is namelijk in strijd met de beginselplicht tot handhaving.

Het voorgaande zou betekenen dat bij elk schriftelijk verzoek om handhaving dat gehonoreerd wordt, handhavend opgetreden moet worden op grond van de beginselplicht tot handhaving. Hiermee wordt een situatie van willekeur geschapen. Wanneer een burger die buiten de bebouwde kom woont bijvoorbeeld met succes een verzoek om handhaving indient ten aanzien van een tuinhuis van zijn buurman, zal de gemeente Schagen handhavend op moeten treden tegen dit tuinhuis. De ervaring leert echter dat de eigenaar van het tuinhuis bezwaar zal maken tegen het handhavingsbesluit van de gemeente Schagen, met een beroep op het gelijkheidsbeginsel. Dit beroep op het gelijkheidsbeginsel houdt in dat de eigenaar van het tuinhuis wijst naar andere tuinhuizen in de omgeving, die ook zonder vergunning zijn gerealiseerd, waartegen de gemeente Schagen juist niet

handhavend optreedt, omdat daaraan een gemiddelde prioriteit wordt gegeven op grond van het handhavingsbeleid.

De eigenaar van het tuinhuis kan daarmee geen geslaagd beroep doen op het gelijkheidsbeginsel, omdat de gemeente Schagen via een consistent en doordacht bestuursbeleid heeft bepaald dat voor gemiddelde en lage prioriteiten slechts handhavend wordt opgetreden naar aanleiding van een schriftelijk verzoek om handhaving door een belanghebbende. In het voorgaande geval leidt een handhavingsbesluit naar aanleiding van een verzoek om handhaving er dus niet toe dat de gemeente Schagen alle vergelijkbare gevallen ambtshalve moet handhaven.

Dit is echter wel het geval, wanneer een hoge prioriteit is gegeven aan de betreffende handhavingszaak. Wanneer naar aanleiding van een verzoek om handhaving, handhavend wordt opgetreden tegen een tuinhuis binnen de bebouwde kom (hoge prioriteit) en de eigenaar van het tuinhuis doet een beroep op het gelijkheidsbeginsel, dan zal de gemeente Schagen eveneens de vergelijkbare gevallen ambtshalve moeten handhaven. Dit houdt vanzelfsprekend niet in dat alle vergelijkbare gevallen tegelijkertijd opgepakt moeten worden, maar de gemeente Schagen zal duidelijk moeten maken dat zij aanvang neemt in de handhaving van de vergelijkbare gevallen.

Wanneer het voorgaande scenario zich voordoet, is er natuurlijk een grote kans dat een dergelijke zaak uitmondt in een groot handhavingsproject, omdat er bijvoorbeeld veel illegale tuinhuisen staan in de bebouwde kom. In dat geval verspreidt een handhavingszaak zich als een olievlek. Vooraf kunnen toezichthouders van de gemeente Schagen hier al een inschatting van maken. Het is daarom niet realistisch om hier op korte termijn handhavend tegen op te treden. In dat geval kan de beslistermijn op grond van artikel 4:14 van de Algemene wet bestuursrecht worden verdaagd, tot het moment dat de handhavingskwestie projectmatig wordt gehandhaafd. Dit geldt ook voor complexe handhavingszaken, wanneer blijkt dat de wettelijke beslistermijn van 8 weken niet toereikend is. Hierbij moet opgemerkt worden dat het handhavingsproject in ieder geval binnen de looptijd van het handhavingsbeleid wordt opgestart. Deze werkwijze levert grote efficiencywinst op, omdat er niet ad hoc wordt gehandhaafd, maar projectmatig. Het spreekt overigens voor zich dat er in spoedeisende situaties (gevaarstelling) te allen tijde zo snel mogelijk handhavend wordt opgetreden.

3. Sanctiestrategie

Om naleving van de regelgeving af te dwingen staan de gemeente Schagen zowel bestuursrechtelijke als strafrechtelijke instrumenten tot haar beschikking. In de sanctiestrategie staat beschreven wanneer welke middelen worden ingezet.

3.1 Bestuursrechtelijk of strafrechtelijk

De intentie van het toepassen van de sanctiestrategie is om de illegale situatie ongedaan te maken en vanzelfsprekend om te zetten naar een legale situatie. Om die reden is het belangrijk om primair bestuursrechtelijke maatregelen te treffen, omdat deze – in tegenstelling tot strafrechtelijk optreden – leiden tot herstel. Bij strafrecht wordt slechts simpelweg een boete geschreven, maar daarmee breng je de situatie niet terug in een legale situatie.

Het kan echter ook voorkomen dat strafrechtelijke handhaving de voorkeur geniet. Deze situatie doet zich voornamelijk voor bij de handhaving van overlast gevende feiten uit de

Algemene Plaatselijke Verordening en andere bijzondere wetgeving. Bij deze feiten, bijvoorbeeld wildplassen, is herstel niet mogelijk en ligt een bestraffend handhavingsinstrument voor de hand.

3.2 Bestuursrechtelijke sanctiestrategie

Veel gemeenten hanteren de zogenaamde driestappenstrategie: bij de eerste stap ontvangt de overtreder een waarschuwingsbrief. Als dat niet leidt tot beëindiging van de overtreding wordt aan de overtreder in een tweede stap het voornemen bekend gemaakt tot het nemen van een handhavingsbesluit. Als ook dat niet tot herstel van de legale situatie leidt wordt in stap drie daadwerkelijk overgegaan tot het opleggen van een last onder dwangsom of een last onder bestuursdwang.

In deze beleidsperiode wordt geen driestappenstrategie gehanteerd, maar de tweestappenstrategie. Dit wordt gedaan vanuit het oogpunt van eenduidigheid, rechtszekerheid en transparantie. Het invoeren van de tweestappenstrategie als vertrekpunt is in lijn met het streven naar meer zelfraadzaamheid en het intensiveren van de zojuist genoemde preventiestrategie. Op deze wijze wordt extra aandacht besteed aan voorlichting en de eigen verantwoordelijkheid voor burgers en ondernemers. Wanneer dat niet tot het gewenste resultaat leidt, is het uitgangspunt om daadkrachtig op te treden als het vertrouwen beschaamd wordt.

De tweestappenstrategie leidt bovendien tot effectiviteit en efficiency. Doordat er een stap wordt overgeslagen hoeven er minder controles verricht te worden, wat ervoor zorgt dat er minder administratie en juridische werkzaamheden verricht hoeven te worden. In de tweestappenstrategie worden de eerste twee stappen van de driestappenstrategie samengevoegd.

De tweestappenstrategie bestaat uit de volgende stappen:

1. De overtreder ontvangt een brief waarin hij gewaarschuwd wordt dat hij binnen een bepaalde termijn de overtreding ongedaan moet maken. Daarbij wordt het voornemen tot bestuursrechtelijk optreden bekendgemaakt als binnen die termijn de overtreding niet is beëindigd en de overtreder wordt in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze op het voornemen kenbaar te maken;
2. Duurt de overtreding na de hercontrole voort, dan volgt een formele beschikking waarbij de bestuurlijke maatregelen worden opgelegd. Als bij een volgende controle blijkt dat de overtreding nog altijd voortduurt, worden de aangekondigde dwangmaatregelen uitgevoerd.

Wanneer een verzoek om handhaving wordt gehonoreerd, dan wordt op grond van de tweestappenstrategie de werkwijze gehanteerd dat kan worden volstaan met een voornemen tot het opleggen van een last onder dwangsom. Een toewijzing van een verzoek om handhaving hoeft daarmee niet gepaard te gaan met het opleggen van bijvoorbeeld een last onder dwangsom. Er kan worden volstaan met het verzenden van een voornemen tot het opleggen van een handhavingsbeschikking.

Afwijking van de tweestappenstrategie is in concrete gevallen mogelijk, mits goed gemotiveerd. Deze tweestappenstrategie is overigens niet van toepassing op de handhaving van overtredingen op het gebied van coffeeshops en drugshandel en handhavingstaken waarvoor ander beleid van toepassing is.

3.3 Bestuursrechtelijke instrumenten

Voor de bestuursrechtelijke aanpak van overtredingen zijn drie handhavingsinstrumenten mogelijk, bestaande uit de last onder dwangsom, de last onder bestuursdwang en het intrekken van een vergunning.

Last onder dwangsom

Onder de last onder dwangsom wordt verstaan: "de herstelsanctie, inhoudende een last of gedeeltelijk herstel van de overtreding, en de verplichting tot betaling van een geldsom indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd."

In beginsel wordt een overtreder die geen gehoor heeft gegeven aan het verzoek uit het voornemen een last onder dwangsom opgelegd. De voornaamste redenen om een last onder dwangsom op te leggen en geen last onder bestuursdwang zijn:

- Korte procedure in vergelijking met de procedure voor een last onder bestuursdwang. Indien bestuursdwang is uitgeoefend ('een illegale berging is gesloopt') en er vindt daarna weer een overtreding plaats ('er is opnieuw een illegale berging gebouwd'), dan moet de gehele procedure opnieuw doorlopen worden. Bij een opgelegde last onder dwangsom wordt per overtreding een dwangsom verbeurd. Gedurende deze termijn hoeft niet opnieuw de gehele procedure doorlopen te worden wanneer een nieuwe overtreding wordt geconstateerd;
- Minder financiële risico's. de gemeente hoeft in dat geval geen kosten te maken voor o.a. het slopen van een gebouw of het weghalen of opslaan van goederen;
- Minder administratieve handelingen. De ervaring leer dat de toepassing van bestuursdwang vaak de nodige tijd vergt.

Het moge duidelijk zijn dat in het geval van overtredingen die acuut handelen vragen ('een woning staat op instorten') geen gebruik zal worden gemaakt van de bevoegdheid om een last onder dwangsom op te leggen. In dat geval wordt directe spoedeisende bestuursdwang toegepast ('de woning wordt ontruimd en gesloten').

Hoogte last onder dwangsom

Zoals in de inleiding is opgemerkt, dient het handhavingsbeleid voor rechtszekerheid. Om die reden is in de bijlage een lijst opgenomen met veel voorkomende overtredingen en de hoogte van de dwangsom die hiervoor zal worden vastgesteld, indien de overtreder het tot de oplegging van een last onder dwangsom laat komen.

In het geval de overtreding niet wordt genoemd in de desbetreffende lijst, zal een dwangsom worden vastgesteld die hoog genoeg is om de overtreder te prikkelen de overtreding ongedaan te maken, waarbij het bedrag in redelijke verhouding staat tot de gemaakte overtreding. Het opleggen van een dwangsom heeft namelijk tot doel om de overtreder tot naleving van een last onder dwangsom te bewegen. Een dwangsom mag zo hoog zijn als daarvoor naar onze verwachting nodig is, om de overtreding te beëindigen. Het financiële gewin door de overtreding, de ernst van de situatie, het effect of het risico van de overtreding en de kosten van het opheffen/ongedaan maken van de overtreding zijn factoren die in een dergelijke geval bij de vaststelling van de dwangsom kunnen worden betrokken (niet cumulatief).

Recidive is ook een factor die bij de vaststelling van een dwangsom wordt betrokken. Bij recidive van een overtreding die in de lijst is opgenomen, zal de in de lijst genoemde dwangsom worden verdubbeld. Dit geldt ook voor de gevallen die niet zijn genoemd in de lijst.

Lengte van de begunstigingstermijn

Indien het tot een last onder dwangsom komt zal een termijn worden gesteld waarbinnen de overtreder de last kan uitvoeren zonder dat hij de dwangsom verbeurt. De wetgever heeft bepaald dat de begunstigingstermijn zo kort mogelijk moet zijn. Het opleggen van een dwangsom heeft namelijk tot doel om naleving van een opgelegde last onder dwangsom te bewerkstelligen. Een dwangsom mag zo hoog zijn als daarvoor naar onze verwachting nodig is, zodat deze niet wordt verbeurt.

Afhankelijk van de situatie zal de termijn kunnen variëren van enkele uren tot enkele weken of maanden. De begunstigingstermijn mag echter niet te lang zijn, omdat de sanctie dan in feite neerkomt op een verkapt gedogen van de overtreding. Anderzijds moet wel voldoende tijd worden gegund om de last uit te voeren. In dat licht bezien wordt in de op te leggen last onder dwangsom een begunstigingstermijn gehanteerd die tussen enkele uren en een periode van maximaal zes maanden ligt. Er zal van geval tot geval beoordeeld worden welke hoogte van de begunstigingstermijn wordt gehanteerd. Er geldt echter een vastgestelde begunstigingstermijn voor de handhaving van permanente bewoning van recreatiewoningen. Hiervoor geldt een begunstigingstermijn (in de last onder dwangsom) van 26 weken.

Innen van verbeurde dwangsommen

Als de overtreding niet ongedaan is gemaakt na de in de last onder dwangsom gestelde termijn, verbeurt de overtreder van rechtswege de dwangsom. In dat geval moet vooropgesteld worden dat adequate handhaving vergt dat opgelegde sancties ook worden geëffectueerd en dus dat verbeurde dwangsommen worden ingevorderd. Wanneer dit niet gebeurt, verliest het bestuursorgaan haar geloofwaardigheid in het kader van handhaving. Verbeurde dwangsommen worden daarom te allen tijde ingevorderd, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden op basis waarvan geheel of gedeeltelijk van invordering kan worden afgezien. De overtreder zal omstandigheden aan het licht moeten brengen op basis waarvan geheel of gedeeltelijk van invordering afgezien kan worden. Hierbij geldt als toetsingskader de gevormde jurisprudentie ten aanzien van bijzondere omstandigheden op basis waarvan geheel of gedeeltelijk van invordering kan worden afgezien.

Het invorderingstraject zal worden opgestart door de overtreder per brief te laten weten dat een dwangsom is verbeurt en tot welke hoogte deze is verbeurt. In dezelfde brief wordt de overtreder verzocht om de verbeurde dwangsom binnen zes weken te betalen. In het geval dat de overtreder niet betaalt, wordt na afloop van de termijn van zes weken bij invorderingsbeschikking beslist over de invordering van de dwangsom. In de beschikking wordt de overtreder wederom verzocht om binnen zes weken de verbeurde dwangsom te betalen.

Wanneer betaling dan nog uitblijft, wordt één aanmaning gestuurd. Als na de aanmaning nog steeds niet wordt betaald, wordt het verschuldigde bedrag bij dwangbevel ingevorderd. Een dergelijk dwangbevel is de officiële kennisgeving waarin de verplichting tot

betaling van de dwangsom is vastgelegd en wordt bij deurwaarderexploot aan de overtreder betekend. De deurwaarder wikkelt de gehele executie van het dwangbevel af.

De bevoegdheid tot invordering van een verbeurde dwangsom verjaart overigens door verloop van een jaar na de dag waarop zij is verbeurd. Om dit te voorkomen zal de gemeente Schagen bij dreigende verjaring deze termijn stuiten met de middelen die daarvoor gegeven worden. Dat kan er bijvoorbeeld toe leiden dat een extra aanmaning wordt verzonden.

Last onder bestuursdwang

Onder de last onder bestuursdwang wordt verstaan: 'de herstelsanctie, inhoudende een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding, en de bevoegdheid van het bestuursorgaan om de last door feitelijk handelen ten uitvoer te leggen, indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd'.

Een last onder bestuursdwang wordt opgelegd in het geval dat een last onder dwangsom niet het juiste middel is om een overtreding te doen beëindigen. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen in situaties waarbij de veiligheid in het geding, of wanneer al meerdere dwangsommen zijn verbeurd, zonder dat gevolg is gegeven aan de lastgeving. De kosten die met het toepassen van bestuursdwang gepaard gaan worden verhaald op de overtreder.

Spoedeisende bestuursdwang

Spoedeisende bestuursdwang wordt toegepast wanneer het noodzakelijk is om een geconstateerde overtreding onmiddellijk te beëindigen. Hierbij kan gedacht worden aan een brandgevaarlijke hennepplantage of ter onmiddellijke handhaving van de openbare orde en/of veiligheid.

Intrekken vergunning

Een verleende vergunning kan ingetrokken worden wanneer bijvoorbeeld niet in overeenstemming met de vergunning is gehandeld. Het intrekken van een vergunning leidt echter niet altijd tot herstel naar een legale situatie. Dit middel geniet daarom geen voorkeur boven de last onder dwangsom en de last onder bestuursdwang. Dit zal echter van geval tot geval beoordeeld moeten worden.

3.4 Strafrechtelijke instrumenten

Met de bestuurlijke strafbeschikking kunnen de toezichthouders die ook zijn aangesteld als buitengewoon opsporingsambtenaar (boa) zonder tussenkomst van de rechter straffen opleggen voor een groot aantal overtredingen uit de Algemene Plaatselijke Verordening en overige bijzondere wetten. Bij overtredingen uit de Algemene Plaatselijke Verordening en overige bijzondere wetten wordt primair gekozen voor het inzetten van strafrechtelijke optreden, maar de inzet van bestuursrechtelijke instrumenten moet ook mogelijk blijven wanneer dit voor bepaalde gevallen efficiënter is.

3.5 Gedoogkader

Het handhavingsbeleid gaat over het optreden tegen overtredingen. Dit impliceert dat er ruimte is voor het gedogen van overtredingen, echter bestaan er altijd uitzonderingen op de regel. Voor deze uitzonderingen wordt aansluiting gezocht bij jurisprudentie en het landelijk beleidskader gedogen.

De volgende situaties komen voor het afzien van bestuursrechtelijk handhavend optreden in aanmerking:

- Overmacht situaties. Van overmacht situaties is bijvoorbeeld sprake bij werkzaamheden die direct voortvloeien uit calamiteiten. Vooruitlopend op legalisatie zal dan tijdelijk moeten worden gedoogd;
- Situaties waarin handhavend optreden onevenredig is. Dit betreft situaties die wel in strijd zijn met wet- en regelgeving, maar die feitelijk geen inbreuk maken op enig publiek belang. Het gaat per definitie om ondergeschikte overtredingen. Deze overtredingen zullen wel worden geïnventariseerd, waarbij het uitgangspunt is dat ernaar wordt gestreefd de gemeentelijke regelgeving zo aan te passen dat dergelijke situaties op termijn niet meer als overtreding behoeven te worden aangemerkt. Dit zal echter nooit in alle gevallen mogelijk zijn;
- Situaties waarin sprake is van concreet zicht op legalisatie. Deze situatie doet zich voor als de overtreding op het moment van constateren weliswaar in strijd is met de regelgeving, maar er concreet zicht is op mogelijke legalisering. Dat wil zeggen dat er al regelgeving of besluitvorming wordt voorbereid waarmee de strijdigheid wordt opgeheven. Ook kan het soms zijn dat er voldoende concreet zicht op legalisering bestaat doordat op voorhand aannemelijk is dat de overtreder uit eigen beweging de overtreding binnen een korte periode zal beëindigen waardoor weer wordt voldaan aan de wet- en regelgeving.

Richtlijnen voor gedogen

Naast de hierboven beschreven situaties gelden nog een aantal inhoudelijke uitgangspunten voor het gedogen van overtredingen:

- Een gedoogsituatie wordt altijd schriftelijk vastgelegd in een gedoogbeschikking, voorzien van heldere voorwaarden waaronder de illegale situatie wordt gedoogd en een duidelijke termijnstelling;
- Als een bestuursrechtelijk zorgvuldige weg mogelijk is, wordt die gevolgd. Als bijvoorbeeld een tijdelijke vrijstelling op grond van artikel 2.12 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht mogelijk is, wordt niet gedoogd;
- Belanghebbenden die bij de gemeente bekend zijn worden in de gelegenheid gesteld hun opvatting te geven, voordat een gedoogbesluit wordt genomen;
- Bekendmaking van het gedoogbesluit gebeurt aan de overtreder. Aan degenen die hun zienswijze hebben kenbaar gemaakt, wordt mededeling van het gedoogbesluit gedaan;
- Er moeten altijd bijzondere omstandigheden worden aangevoerd, die afwijking van de regel rechtvaardigen. Het gedogen van een overtreding zal dan vrijwel nooit tot precedentwerking leiden;
- Het besluit om een overtreding te gedogen wordt in de tijd beperkt. In het besluit wordt altijd de reikwijdte van het gedogen beschreven, opdat ondubbelzinnig duidelijk is waarop het besluit betrekking heeft;

- Zo mogelijk wordt in het besluit aangegeven wanneer en onder welke omstandigheden het besluit zal worden ingetrokken en eventueel alsnog handhaving volgt.

Optreden tegen eigen overheid

De gemeente Schagen heeft een voorbeeldfunctie. Het is daarom van groot belang dat de gemeente zich houdt aan de wet- en regelgeving die we ook bij burgers en bedrijven handhaven. Bij overtredingen begaan door of in naam van de gemeente Schagen zal worden onderzocht of legalisatie mogelijk is. indien legalisatie niet mogelijk is, wordt de overtreding op kosten van de gemeente Schagen ongedaan gemaakt.

4. Hardheidsclausule

Artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht bepaalt dat het bestuursorgaan overeenkomstig zijn beleid moet handelen, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met het beleid te dienen doelen. Dit wordt de inherente afwijkingsbevoegdheid genoemd.

Slechts in bijzondere gevallen kan een afwijking van het beleid noodzakelijk zijn. Afwijken is dus mogelijk indien de strikte naleving van het beleid, gelet op de strekking van het beleid en de onderliggende wettelijke regeling in het concrete geval niet nodig is en bovendien een onevenredig nadeel voor de belanghebbende zou opleveren.

Het uitgangspunt is dus dat niet van het Handhavingsbeleidsplan wordt afgeweken. Wanneer er structureel van het beleid wordt afgeweken, houdt dit impliciet een wijziging van het beleid in. Daarnaast is een incidentele afwijking van het beleid al snel in strijd met het gelijkheidsbeginsel.

Tot slot moet opgemerkt worden dat het onderhavige handhavingsbeleid er niet toe kan leiden dat bestaande handhavingszaken (voor inwerkingtreding van dit beleid) worden gestaakt. Eenmaal in gang gezette handhavingszaken worden voortgezet.

5. Samenwerking

Het is voor het houden van integraal toezicht van groot belang dat zowel intern als extern wordt samengewerkt. Intern wordt samengewerkt met:

- De taakvelden binnen de afdeling Ruimte, in het kader van vergunningverlening, bestemmingsplannen en advies over legalisatiemogelijkheden in handhavingszaken;
- De afdeling Openbaar Gebied, voor het signaleren van illegale activiteiten, zoals het zonder vergunning kappen van houtopstanden;
- Het taakveld Communicatie, om mede gevolg te geven aan de invoering van de preventiestrategie;
- Het taakveld Burgerzaken, KCC en de BAG voor het uitwisselen van informatie;
- Het taakveld Juridische Zaken voor juridische ondersteuning.

Extern wordt samengewerkt met:

- De politie, ten aanzien van bijvoorbeeld het hennepconvenant, maar ook ter ondersteuning van de handhaving van evenementen, controles op de huisvesting van arbeidsmigranten et cetera;
- De Veiligheidsregio, in het kader van brandveiligheid;
- Het Openbaar Ministerie, in het kader van strafrechtelijke handhaving;
- De Regionale Uitvoeringsdienst Noord-Holland Noord, als oog en oor en voor mogelijke integrale controles;
- Het Hoogheemraadschap, eveneens fungerend als oog en oor.

6. Monitoring en evaluatie

6.1 Monitoring

Om te bepalen of de doelstellingen uit het handhavingsbeleid en de voorgenomen activiteiten uit het uitvoeringsprogramma zijn behaald, is het van belang dat de resultaten van handhavingsacties worden gemonitord. Onder monitoring wordt het systematisch verzamelen, analyseren, gebruiken en communiceren van informatie over de voortgang van een project of activiteit verstaan.

De toezichthouders verwerken de resultaten van de controles in het registratiesysteem Squit XO. Met deze applicatie kunnen per locatie gegevens worden bijgehouden over ingediende aanvragen, verstrekte vergunningen, uitgevoerde controles, geconstateerde overtredingen en eventuele handhavingsacties, met uitzondering van het onderdeel Algemene Plaatselijke Verordening en bijzondere wetten, omdat deze controles niet gekoppeld zijn aan adressen. Squit XO stelt de afdeling Ruimte in staat om op een juiste manier uitvoering te geven aan de taken die voortkomen uit de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

6.2 Evaluatie

Het handhavingsbeleid wordt jaarlijks uitgewerkt in een uitvoeringsprogramma. Het uitvoeringsprogramma bestaat uit een raming van handhavingsactiviteiten die dat jaar opgepakt zullen worden. Aan het begin van elk nieuw jaar wordt een evaluatie gemaakt van het uitvoeringsprogramma. Hierin wordt omschreven in hoeverre de handhavingsactiviteiten zijn uitgevoerd. Indien uit de evaluatie blijkt dat prioriteiten en/of strategieën aangepast moeten worden, dan bestaat de mogelijkheid dat te doen.

Het handhavingsbeleid wordt om de vier jaar herschreven. Wanneer dit noodzakelijk is, wordt het handhavingsbeleid tussentijds aangepast en afgestemd op mogelijk nieuwe ontwikkelingen. Dit handhavingsplan is van toepassing voor de periode 2015 – 2018. Het handhavingsbeleid wordt geciteerd als "Integraal handhavingsbeleid gemeente Schagen 2015 – 2018". Voor inlichtingen wordt u verwezen naar de schrijver¹ van het handhavingsbeleid.

¹ Koos Keuning, beleidsmedewerker Toezicht en Handhaving gemeente Schagen